

Mons. Jan Graubner

arcibiskup pražský a primas český

List kněžím Arcidiecéze pražské

Drazí bratři v kněžské službě,

mnohé z vás ještě osobně neznám a těším se na to, že vás brzy poznám, což bude ovšem vyžadovat nějaký čas. Proto vás chci zatím pozdravit aspoň tímto společným dopisem a ujistit vás, že s každým z vás počítám jako s blízkým spolupracovníkem. Aspoň některé chci brzy navštívit, abych poznal vaši situaci a slyšel vaše názory a přání. Nejsem kouzelný dědeček, který mění věci mávnutím čarovného proutku. Chci vám však naslouchat a spolu s vámi hledat odpověď především na otázku: co od nás Bůh v této chvíli očekává. Jsem si jistý, že Bůh je opravdu moudrý a nechce nemožné, že je skutečně milující otec a chce jen naše dobro. Nejen naše, ale i těch, ke kterým nás poslal jako hlasatele evangelia, služebníky svátostí a svědky jeho lásky. Už dávno před tím než nás poslal nám ukázal lásku až do krajnosti, když na kříži svou smrtí přemohl smrt a pozval nás k novému životu.

Svou milostí se kdysi dotkl našich srdcí a my jsme odpověděli velkorysým ano na jeho volání. Z lidské slabosti jsme možná v lásce vychladli či udělali řady chyb. Prožili jsme různá zklamání a utržili zranění. On s námi přesto nepřestal počítat jako se svými spolupracovníky na budování církve a spáse světa.

Nejsme tu proto, abychom vyřešili problémy světa, ale abychom v reálné situaci dali lidem zakusit Boží blízkost. To je jedním z úkolů nás, kteří si necháme říkat: otče, duchovní otče. Otcovství je dnes obecně v krizi. Nemohli bychom však přispět k překonání této krize prohloubením duchovního otcovství? Laurent Landete, otec šesti dětí a moderátor Komunity Emanuel v letech 2009 – 2018, kdysi napsal: „Pro muže je přechod ze stavu domnělého otce k otci skutečnému opravdovou konverzí. Proto chci skutečně nazývat kněze otcem, a to dokonce s velkou radostí, avšak je k tomu potřeba, aby osvědčil obětování svého života za svatost pokřtěných, kteří jsou mu svěřeni. Kněz, který netrpí kvůli plození duší, ještě není tak docela otcem.“ Ve své knize píše, že se naučil

otcovství ne v radosti při narození dítěte, ale když se lopotil při jeho výchově. Opat Samuel, z jehož přednášky toto cituji, dodává: „Být otcem znamená vykonávat autoritu a milosrdenství. Skutečný otec působí jen přechodně a učí se postupně ustupovat do pozadí, tak jak dítě dospívá.“

Aktivně nést problémy, bolesti i bloudění svěřených lidí patří k úkolům duchovního otce, protože on obětuje svůj život za svatost pokřtěných. Církev nebude světější, když si přestane všimnout zbloudilých. Naopak bude věrnější Kristu, když se její pastýři nasadí pro hledání zatoulaných ovcí, které nebudou plísňit, ale s láskou přinášet v náručí do společenství, které je s láskou přijme. Každý zatoulaný křesťan, který nás nenechá lhostejnými a probudí naši obětavost a vynalézavost, nám pomůže vyrůst v duchovním otcovství, i když to nepůjde bez bolesti a oběti z naší strany.

Máme řadu dobrých pastoračních programů, které však přinesou užitek jen tehdy, když po nich sáhneme jako otcové ochotní udělat opravdu všechno pro dobro svěřených. Ježíš nám říká, že co jsme udělali pro jednoho z potřebných, udělali jsme pro něj. Jak by vyrostla naše víra, kdyby byl náš pastýřský život plný zkušeností s Bohem, který k nám přichází v různých podobách!

Vzpomeňme na Abraháma, který pozve a štědře uhostí pocestné, v nichž nakonec pozná Boha. Všimněme si hlavního argumentu Abraháma, který přesvědčuje pocestné, aby přijali pozvání: „Proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ On nejen v pocestných poznal Boha, ale zakusil, že se naplnil dávným Boží příslib o praotci velkého národa a on bude mít syna.

Nenechejme projít kolem nás lidi hledající či zatoulané bez povšimnutí a nabídněme jim duchovní dary, které jsme přeci dostali k tomu, abychom mohli být užiteční. Všimněme si, kolik příležitostí k setkání s Bohem i k naplnění Božích příslibů nám Bůh dává. Oživení církve u nás závisí na našem postoji živé víry. I v těch, kterých jsme si zvykli nevnímat, hledejme Boží vyslance a ptejme se: proč by jinak šli kolem nás?

Děkuji za Vaši práci na vinici Páně. Těším se na spolupráci a každému z vás ze srdce žehnám

arcibiskup Jan